

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Wiśniewski

Protokolant Krystyna Szymczuk

przy udziale ***Oskarżyciela***

publicznego Marty Kalickiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2018 roku

sprawy:

I. K., syna A. i T. z domu J., urodzonego w dniu (...) w B.,

obwinionego o to, że:

I. wbrew obowiązkowi, działając w imieniu pracodawcy, w okresie od dnia 11 grudnia 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku, w (...) Spółka Akcyjna, (...)-(...) B., ul. (...), nie wypłacił 255 pracownikom, wskazanym imiennie w załączniku nr 1 do protokołu kontroli nr (...), wynagrodzenia za pracę za listopad 2017 roku, w łącznej kwocie 1.584.924,11 zł,

tj. o czyn z art. 282 § 1 pkt 1 k.p. w zw. z art. 85 § 2 k.p. i art. 94 pkt 5 k.p.,

II. wbrew obowiązkowi, działając w imieniu pracodawcy, w okresie od dnia 01 grudnia 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku, w (...) Spółka Akcyjna, (...)-(...) B., ul. (...), nie wypłacił 14 pracownikom, wskazanym imiennie w załączniku nr 4 do protokołu kontroli, ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, w łącznej kwocie 11.818,00 zł,

tj. o czyn z art. 282 § 1 pkt 1 k.p. w zw. z art. 171 § 1 k.p.,

III. wbrew obowiązkowi, działając w imieniu pracodawcy, w okresie od dnia 09 grudnia 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku, w (...) Spółka Akcyjna, (...)-(...) B., ul. (...), nie wypłacił 136 pracownikom, wskazanym imiennie w załączniku nr 7 do protokołu kontroli, ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży roboczej, za listopad 2017 roku, w łącznej wysokości 1.648,81 zł,

tj. o czyn z art. 282 § 1 pkt 1 k.p. w zw. z art. 237⁷ § 4 k.p.,

IV. wbrew obowiązkowi, działając w imieniu pracodawcy (...) Spółka Akcyjna, (...)-(...) B., ul. (...), nie dopełnił obowiązku opłacenia składek na Fundusz Pracy za następujące miesiące:

- październik 2017 roku, w wysokości 31.128,29 zł, w okresie od dnia 16 listopada 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku,
- listopad 2017 roku, w wysokości 35.878,34 zł, w okresie od dnia 16 grudnia 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku,

tj. o czyn z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1065, ze zm.) w zw. z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1065, ze zm.) i art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1778, ze zm.),

I. Obwiniętego **uniewinnia** od popełnienia zarzuconych mu czynów.

II. Kosztami postępowania **obciąża** Skarb Państwa.

Sędzia :

II W 155/18

UZASADNIENIE

I. K. zarzucono, że działając w imieniu pracodawcy, czyli (...) S.A. z siedzibą przy ulicy (...) w B., wbrew obowiązkowi:

- w okresie od dnia 11.12.2017 r. do dnia 20.12.2017 r. nie wypłacił 255 pracownikom Spółki wynagrodzenia za pracę za listopad 2017 roku w łącznej kwocie 1.584.924,11 zł,
- w okresie od dnia 01.12.2017 r. do dnia 20.12.2017 r. nie wypłacił 14 pracownikom Spółki ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w łącznej kwocie 11.818 zł,
- w okresie od dnia 09.12.2017 r. do dnia 20.12.2017 r. nie wypłacił 136 pracownikom Spółki ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży roboczej za listopad 2017 roku w łącznej kwocie 1.648,81 zł,
- w okresie od dnia 16.11.2017 r. do dnia 20.12.2017 r. nie opłacił składek na Fundusz Pracy za październik 2017 roku w łącznej wysokości 31.128,29 zł,
- w okresie od dnia 16.12.2017 r. do dnia 20.12.2017 r. nie opłacił składek na Fundusz Pracy za listopad 2017 roku w łącznej wysokości 35.878,34 zł,

czym miał zrealizować ustawowe znamiona wykroczeń z art. 282 § 1 pkt 1 k.p. i z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 1265, ze zm.).

I. K. potwierdził, iż sytuacje opisane w przedstawionych mu zarzutach miały miejsce, ale nie przyznał się do winy. Wyjaśnił (**k. 98o – 99**), że opóźnienia w wypłacie należności pracownikom oraz w uiszczaniu składek na Fundusz Pracy spowodowane były nagłym oraz gwałtownym pogorszeniem się kondycji (...) Spółki (...), która nie otrzymała wynagrodzenia od kontrahentów z N.. Po bezskutecznych próbach odzyskania tych pieniędzy, podjęto decyzję o likwidacji Spółki (**k. 23 – 25**). Dnia 08 sierpnia 2018 roku została ogłoszona jej upadłość. Już w dniu 19 grudnia 2017 roku skierowano także do Prokuratury Rejonowej w B. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa (**k. 58 – 60**), w wyniku którego wszczęto śledztwo w sprawie oszustwa (na kwotę nie mniejszą niż 5.000.000 złotych) i kradzieży (na kwotę 675.000 zł) na szkodę Spółki (...) (**k. 22**). Obwiniony nadmienił, że członkiem zarządu w (...) S.A. był tylko od połowy października 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku. Dodał, iż zaległe zobowiązania Spółki względem pracowników zostały już uregulowane.

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem pozostaje, że w okresie objętym zarzutami pracownikom (...) S.A. (obecnie w likwidacji) z siedzibą przy ulicy (...) w B. nie zostały wypłacone w terminie świadczenia przysługujące im w związku z wykonywaną pracą, czyli wynagrodzenie za pracę za listopad 2017 roku (w przypadku 255 osób), ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy (14 osób) i ekwiwalent pieniężny za pranie odzieży roboczej (136 osób). Nie odprowadzono także

w terminie składek na Fundusz Pracy za październik i listopad 2017 roku. Nie ulega zarazem wątpliwości, że w tym czasie powyższe obowiązki spoczywały na I. K., który w Spółce (...) sprawował funkcję członka zarządu. Okoliczności te jednoznacznie wynikają z protokołu kontroli przeprowadzonej w Spółce (...) przez Państwową Inspekcję Pracy w styczniu i lutym 2018 roku (**k. 5 – 21**), a obwiniony żadnej z nich nie kwestionował.

Należy jednak wskazać, że odpowiedzialności za wykroczenie podlega tylko ten, kto dopuszcza się czynu, który jest jednocześnie karalny, karygodny i zawiniony. Oznacza to, iż w przypadku wykroczeń z art. 282 § 1 pkt 1 k.p. i art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odpowiedzialność za ich popełnienie może być przypisana tylko temu sprawcy, z którego winy doszło do niewypłacenia należnych pracownikom świadczeń / nie odprowadzono składek na Fundusz Pracy. Przyjęcie zawinienia sprawcy jest zaś możliwe jedynie w sytuacji, gdy będzie ustalone, iż nie istniała żadna przyczyna, która należycie usprawiedliwiałaby niewypłacenie należnych świadczeń

i zaniechanie odprowadzenia obowiązkowych składek (analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 września 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt IV KK 66/09).

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie zaistniała przyczyna, która usprawiedliwia zaniechanie odprowadzenia składek na Fundusz Pracy i niewypłacenie pracownikom w terminie należnych świadczeń, a było nią nagłe i gwałtowne pogorszenie się sytuacji finansowej Spółki (...), wynikające z problemów z uzyskaniem wynagrodzenia za wykonaną pracę od kontrahentów z N.. W istocie, sytuacja Spółki stała się na tyle trudna, że nie była ona w stanie regulować na bieżąco żadnych swoich zobowiązań – co skutkowało złożeniem (skutecznie) wniosku o ogłoszenie jej upadłości. Ponadto, nie przesądzając w tym momencie wyników wszczętego (w wyniku złożonego przez obwinionego zawiadomienia) w tej sprawie śledztwa, wiele wskazuje na to, iż Spółka (...) padła ofiarą oszustwa oraz kradzieży na łączną kwotę blisko 6.000.000 zł. Podkreślić jednocześnie należy, że I. K. nie był w stanie zapobiec zaistniałej sytuacji (wręcz przeciwnie, podjął starania o odzyskanie pieniędzy Spółki), jak też nie można czynić mu zarzutu, że kontynuował współpracę z kontrahentem, który już wcześniej postępował nierzetelnie, jeżeli zważyć, że członkiem zarządu (...) S.A. został dopiero w połowie października 2017 roku (i pełnił tę funkcję zaledwie przez dwa miesiące). Należy również dodać, iż zobowiązania Spółki (...) względem jej pracowników zostały ostatecznie uregulowane, a fakt, że w pierwszej kolejności zaspokojeni zostali ci, którzy zdecydowali się dalej świadczyć pracę na rzecz tego pracodawcy, jawi się jako racjonalny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uniewinnił I. K. od popełnienia czynów opisanych we wniosku o ukaranie, o kosztach postępowania rozstrzygając zgodnie z treścią art. 119 § 2 pkt 1 k.p.w.

Sędzia :